

Олександр МОТОРНИЙ

Львів, Львівський національний університет імені Івана Франка

УДК [821.162.3-1.09"198":[004.738.5:004.8]:001.891

DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/vpl.2025.77.14021>

ЧЕСЬКА ІНТЕРНЕТ-ПОЕЗІЯ В НАУКОВОМУ АНАЛІЗІ КАРЕЛА ПІОРЕЦЬКОГО

Резюме. У статті здійснено аналіз наукових праць сучасного чеського літературознавця Карела Піорецького, присвячених динаміці розвитку чеської поезії після 1989 року, зокрема феномену інтернет-поезії та впливу цифрових технологій на літературний процес. Метою дослідження є виявлення основних тенденцій, характерних для сучасної чеської лірики, а також з'ясування специфіки підходів К. Піорецького до оцінювання новітніх поетичних явищ. Методологічну основу становлять принципи компаративного, історико-літературного та культурологічного аналізу. У роботі простежено еволюцію літературного процесу від посттоталітарного етапу до доби цифрової культури, окреслено зміни у сприйнятті ролі автора й читача, зумовлені появою мережевих платформ та поезії соціальних мереж. Особливу увагу приділено дослідженню впливу штучного інтелекту на процес творення й критичну рефлексію поетичних текстів. Зроблено висновок, що К. Піорецький розглядає сучасну чеську поезію як багаторівневий феномен, у якому традиційна естетика поєднується з новими формами медіації та комунікації, зберігаючи водночас зв'язок із національною літературною традицією.

Ключові слова: сучасна чеська поезія, Карел Піорецький, інтернет-поезія, цифрова епоха, штучний інтелект, літературна критика.

CZECH INTERNET POETRY IN THE SCIENTIFIC ANALYSIS OF KAREL PÍORECKÝ

Abstract. The article analyzes the scholarly works of the contemporary Czech literary critic Karel Piorecký, devoted to the dynamics of Czech poetry after 1989, with particular attention to the phenomenon of Internet poetry and the impact of digital technologies on the literary process. The purpose of the study is to identify the main trends characteristic of contemporary Czech lyric poetry and to elucidate Piorecký's approaches to evaluating new poetic phenomena. The methodological framework is based on the principles of comparative, historical-literary, and cultural analysis. The paper traces the evolution of the literary process from the post-totalitarian period to the era of digital culture, outlining changes in the perception of the roles of the author and the reader brought about by the emergence of online platforms, blog novels, and social media poetry. Special attention is given to the influence of artificial intelligence on the processes of poetic creation and critical reflection. The study concludes that Piorecký conceptualizes contemporary Czech poetry as a multilayered phenomenon in which traditional aesthetics intertwine with new forms of mediation and communication, while maintaining a continuous link with the national literary tradition.

Keywords: contemporary Czech poetry, Karel Piorecký, Internet poetry, digital age, artificial intelligence, literary criticism.

Оцінювання сучасного стану літературного розвитку становить складне завдання, оскільки йдеться не про завершений процес, а про етап становлення, траєкторія подальшого руху якого залишається непередбачуваною. У такій ситуації діяльність літературознавця вимагає поєднання інтелектуальної сміливості та уважності, здатності відстежувати динаміку й оперативно реагувати на будь-які події літературного життя. Водночас потрібно підкреслити, що, на відміну від літературного критика, завданням якого є актуальне оцінювання нових художніх творів, у нашому випадку йдеться про спробу комплексного аналізу літературного процесу в його тенденціях і перспективах розвитку. Це, своєю чергою, належить до сфери компетенцій історика літератури. Особливо складно літературознавцям мати справу з літературою на сторінках інтернету, коли появляється велика кількість творчих платформ, де фактично кожен може опублікувати власні твори і так чи інакше відчуті свою причетність до літератури. Оцінка художньої вартості цих текстів потребує ретельного прочитання і перебування літературознавця в трендах, які міняються що далі, то швидше.

Сучасна чеська поезія, відлік якої починаємо з 1989 року, є предметом наукового інтересу таких учених, як Їржі Травнічек¹ та Антонін Балаштїк², які одними з перших зробили спробу класифікації сучасної чеської поезії за напрямками, виділивши, зокрема, духовну, сюрреалістичну поезію та поезію буденності³; також варто згадати і Петра Грушку, поета й літературознавця, автора монографій про сучасних класиків Карла Шітканця й Івана Верніша, а з молодшої генерації – Ольгу Стеглікову⁴ та Сашу Міхайлідіс⁵, які активно популяризують чеську поезію. Зазначені діячі виявили наукову сміливість і в тому, що, намагаючись дати оцінку актуальному процесу формування нових літературно-культурних пластів, літературознавець – незалежно від власних намірів – неминуче впливає на формування суспільної думки та наражається на ризик несприйняття. Якщо раніше, зокрема в чеській літературі, що перебувала під впливом офіційної ідеології, поняття «критика» мало вагомий статус і фактично виконувало роль обов'язкового дорожнього знака для читача, то сьогодні, в умовах конкурентного культурного простору, здійснення

¹ J. Trávniček, *Česká poezie od 40. let do současnosti*, Brno: Filozofická fakulta Masarykovy Univerzity (skriptum), 164 s. (*Společně s Z. Kožmínem*).

² A. Balaščík, *Postgenerace: Zátíží a bojiště poezie 90. let 20. Století*, Brno, 2010, 168 s.

³ Саме їхні класифікації, хоча й відрізняються у певних поглядах на процес, але усе ж станом на сьогодні є чи не найповнішими та найбільш об'єктивними у плані відображення актуальних процесів у чеській ліриці.

⁴ Одна з популярних в Чехії авторок поезії, яка співпрацює разом із іншим автором Міланом Огніско, і вони частково пишуть поезію разом під одним псевдонімом Ярослава Овалска. https://cs.wikipedia.org/wiki/Olga_Stehl%C3%ADkov%C3%A1.

⁵ Поетеса й модератор поетичних подій, журналіст. https://vltava.rozhlas.cz/cena-literarni-kritiky-snazili-jsme-se-byt-spravedlivi-aby-nam-nic-neuniklo-rika-9431102?fbclid=IwY2xjawLYcp5leHRuA2FlbQlxMQBicmlkETFic0lqZTJnd2F3Sm9HR3hMAR4X56Fy4HLygljL7H7iNCJ5uGrt1OB4ODIsTEGqJvJzbc_aY8Hwd2ITSDckAg_aem_gOYSf11TXZD_7dFq2GJ0uQ.

оцінки літературних явищ ускладнюється передусім через велику кількість більш чи менш професійних інтерпретацій.

Своєрідний підсумок усього, що відбувається в чеській поезії в рамках вказаного періоду намагається відобразити у своїх розвідках і Карел Піорецький, співробітник Чеської академії наук, автор праць про чеську поезію ХХ ст. на сучасному етапі, зокрема про феномен цифрової поезії, поезії в мережі Instagram¹, а також співавтор проекту «Корпус сучасної поезії» – цифрової платформи, на якій публікують сучасну чеську поезію, починаючи від 1989 р. і яка спрямована, зокрема, на допомогу літературознавцям². У пропонованому дослідженні нас цікавитиме погляд К. Піорецького на сучасний знаковий феномен чеської поезії, а саме – інтернет-поезію. Поняття «інтернет-поезія» ми розумітимемо широко, беручи до уваги фактично всю поетичну продукцію, яку так чи інакше друкують користувачі мережі Інтернет. Ми також звернемо увагу й на те, як автор оцінює вплив мережі на свідомість і реалізацію творчого потенціалу авторів.

Карел Піорецький є дослідником, який перебуває у тренді чеської поезії чи не найповніше. Його наукові розвідки оперативно реагують на найновіші вияви віршованого слова. При цьому автор має добре уявлення про традицію цього слова, про що свідчить низка його досліджень про чеську літературу 1990-х років, де автор своєю чергою робить аналогії з більш ранніми літературними епохами, доводячи читачеві тяглість традицій і водночас акцентуючи на подіях і явищах, які подекуди її переривають або спрямовують ув інше русло. Так, у статті *Обережна витальність. Нові тенденції в сучасній чеській поезії* К. Піорецький вважає початком новітнього періоду події листопада 1989 р., коли відбулося швидке й не зовсім очікуване повалення комуністичного режиму³, згадуючи покоління авторів, які були свідками цих подій.

Та стаття є скороченою версією узагальненого огляду динаміки розвитку сучасної чеської лірики, який докладніше автор представив у монографії *Чеська поезія у постмодерній ситуації* (*Česká poezie v postmoderní situaci*). У зазначеній праці здійснено комплексний аналіз проблематики від кінця 1980-х років і до – приблизно – 2010 року (часу публікації книги). Наукова значущість цієї розвідки, на нашу думку, полягає насамперед у вдалій спробі автора здійснити класифікацію сучасної поезії з урахуванням провідних тенденцій її розвитку. Поряд із цим у книзі вчений висловлює своє власне розуміння самої суті поезії, що дещо відрізняє його від інших критиків і впливає на оцінку художніх творів. Так,

¹ K. Piorecký, *Česká instapoezie. Několik poznámek k její kontextualizaci*, „Česká literatura“, 2021, № 4, s. 477–507.

² https://versologie.cz/ksp/web_content/

³ K. Piorecký, *Opatrná vitalita. Nové tendence v současné české poezii*, [u:] *Vorsichtige Vitalität. Neue Entwicklungen in der gegenwärtigen tschechischen Poesie*, S. 100–111. https://www.academia.edu/9028203/Opatrn%C3%A1_vitalita_Nov%C3%A9_tendence_v_sou%C4%8Dasn%C3%A9_%C4%8Desk%C3%A9_poezii_Vorsichtige_Vitalit%C3%A4t_Neue_Entwicklungen_in_der_gegenw%C3%A4rtigen_tschechischen_Poesie

літературознавець наголошує, що у своїй критиці спирається на теорію Мірослава Червенки, за якою в поетичному творі можна виокремити двох ліричних героїв. Це пояснюється насамперед послідовним розмежуванням у М. Червенки двох комплементарних суб'єктів, які функціонують у ліричному вірші. Перший із них – це суб'єкт твору, під яким науковець розуміє ієрархічно найвищий інтегративний елемент смислової структури літературного тексту. Він перебуває над фіктивною реальністю вірша і є читацьким конструктом, у якому сходяться всі смислові комплекси, утворюючи образ поетичної особистості, що постає у свідомості реципієнта як гіпотетичний автор. Другий – власне ліричний суб'єкт, який розташований у середині фікційного світу твору й постає як вигаданий мовник, що звертається до читача крізь поетичний текст. У К. Піорецького є навіть окрема стаття, присвячена концепції М. Червенки (див.: Piorecký K., *Červenková teorie lyrického subjektu*, „Česká literatura” 2006, № 6, s. 51–55).

Логічним продовженням міркувань К. Піорецького стосовно розвитку чеської літератури ХХІ ст. є стаття *Чеська література у пост-цифрову епоху*¹, на яку ми би хотіли звернути трохи більше уваги і де, як бачимо з назви, автор робить спробу аналізу впливу соцмереж і новітніх технологій на її розвиток, що відповідає задекларованій темі нашого дослідження, хоча праця не є повністю присвячена саме поезії, радше літературі у постцифрову епоху загалом. Про зміни на початку вже нового тисячоліття автор говорить радше не як про революційні, але як про еволюційні, менш драматичні і при цьому більш значущі. На початку статті К. Піорецький зазначає: *«Що стосується технологій письма, то післятисячолітній період не дуже відрізняється від попереднього – перехід від ручного або машинописного письма до письма з використанням текстових редакторів відбувся ще в попереднє десятиліття. Однак той факт, що в новому тисячолітті комп'ютери перестали бути лише «кралицями друкарськими машинками» й перетворилися на межі мережевого обміну даними та взаємодії навіть у кабінетах письменників, справді, вплинув на генезу літературних текстів»*². Серед ключових чинників окреслених трансформацій визначальною постає саме мережа Інтернет, ставлення письменників до якої було подекуди діаметрально протилежним. Карел Піорецький акцентує увагу на творчості сучасних чеських письменників старшого покоління, зокрема Данієли Годрової та Ондржея Неффа, які у своїх мемуарах згадують перші етапи «зіткнення» літератури з глобальною мережею і висловлюють занепокоєння щодо ймовірного зниження читацького інтересу. Дехто з авторів навіть зазначає, що не має вдома комп'ютера та не користується Інтернетом. Водночас згадується постать Міхала Вівега, який започаткував жанр блог-роману, що, на думку літературознавця, сприяв скороченню дистанції між автором і реципієнтом, відображаючи нові культурні тенденції. Окремо акцентовано на появі платформ для

¹ K. Piorecký, *Czech Literary Culture in the Post-Digital Era*, „Porównania” 2020, № 2 (27), p. 267–289.

² Ibid., p. 268.

колективного письма, які надали можливість користувачам долучатися до процесу спільного творення текстів. Дослідник також звертається до проблематики функціонування поетичних текстів, створених штучним інтелектом, констатує зміну ролі людини в цьому процесі. На його переконання, суб'єктність автора значною мірою трансформується: людина постає передусім у ролі оператора та координатора творчого процесу, тоді як безпосереднє авторське начало відходить на другий план. За словами К. Піорецького, «прикладом успішного використання штучного інтелекту в Чехії є проєкт автоматизованого поета, який реалізував програміст, математичний лінгвіст і колишній керівник відділу розробки сервера *seznam.cz* Їржі Матерна. Цей підхід до створення літературного тексту є унікальним завдяки істотному зменшенню ролі людини в процесі творення тексту – людина виступає радше як оператор і організатор творчого процесу, але не як суб'єкт, адже створення вірша відбувається автоматично через статистичну генерацію всередині нейронної мережі, навченої на великому корпусі поезії»¹. Їржі Матерна навчав цю нейронну мережу на основі 80 000 віршів, узятих із аматорського літературного форуму *Písmák.cz*.² Особливо актуальним є врахування дослідником штучного інтелекту, який здатен не лише писати поезію, але й аналізувати її, виконуючи роль критика: «Завершальним результатом його проєкту стала поетична збірка „*Poezie umělého světa*” («Поезія штучного світу», 2016), опублікована у відкритому доступі на платформі *kosmas.cz* (Materna 2016). Як засвідчено у відповідній критичній публікації, художня якість текстів, що увійшли до збірки, виявляє значну подібність до їхніх онлайн-прототипів. На думку рецензента, ця книжка не лише підтверджує ефективність використаного алгоритмічного підходу до генерування поетичних текстів, але й водночас (хоч і ненавмисно, проте досить переконливо) постає як критичний коментар до поетичної продукції, опублікованої на платформі *Písmák*. Остання, як зазначається, характеризується переважно примітивною строфічною організацією, побіжними рефлексіями на рівні поточних емоцій, банальністю висловлюваних думок або романтизованими зізнаннями». Карел Піорецький, однак, не висловлює свого ставлення до ШІ як методу написання поезії, рівно як і до того, хто тепер виконує роль її критика, а лише констатує факт.

На сторінках наукових праць К. Піорецького є міркування стосовно молодшого покоління чеських поетів, народжених здебільшого у 1980-х роках («міленіалів»). У статті «Чеська літературна культура у пост-цифрову еру»³, надрукованій у часописі «Простор», дослідник аналізує творчість представників молодшої генерації, виходячи з їхніх психологічних характеристик, серед яких він

¹ Ibid., p. 271.

² Сервер під такою назвою, як зазначено в мережі Фейсбук 30.06.2025 (<https://www.facebook.com/pismak.cz/>), уже не діє і зацікавленим пропонують переходити на новостворену платформу [Pismakove.cz](https://www.pismakove.cz/). Після реєстрації сайт надає можливість друкувати власні твори авторам-дебютантам за рубриками «поезія», «проза», «література факту», «інше».

³ K. Piorecký, *Czech Literary Culture in the Post-Digital Era*, „[Porównania](#)”, 2 (27) 2020, s. 271–274.

виокремлює практицизм, відсутність чіткої ідейної позиції, а водночас – дезорієнтованість у світі без усталеної ідеології й утрату визначених життєвих орієнтирів, але основна увага у розвідці присвячена питанню літературних платформ, на яких усі охочі можуть друкувати твори й подає цікаві дані статистики. Чеські платформи такого зразка мають, на думку К. Піорецького, свою особливість: *«Онлайн-платформи для публікації подібного типу виникали й продовжують виникати в різних країнах; проте чеський випадок вирізняється специфічною характеристикою – масштабом користувацької спільноти та рівнем активної участі. Згідно з дослідженням, станом на січень 2009 року на форумі чесько-словацького літературного товариства Písmák було зареєстровано 35 675 користувачів, причому, за повідомленням власника сайту Романа Плойгара, близько 8 000 з них виконували функцію активних дописувачів; у 2011 році щоденна відвідуваність цього ресурсу складала приблизно 2 800 осіб. Подібні показники фіксувалися й на форумі Totem: у 2009 році там налічувалося близько 30 000 зареєстрованих користувачів і 265 000 опублікованих дописів. Порівняльний аналіз виявляє, що лише міжнародний ресурс poetry.com (приблизно сім мільйонів користувачів) має більшу аудиторію; отже, наведені кількісні показники роблять чеські літературні форуми нетиповим явищем на міжнародному тлі»¹*. Автор не оминає і традиційно тісного взаємозв'язку зі словацькою літературою, адже на згаданих платформах друкується чимала кількість словацьких поетів *«Ще однією специфічною рисою чеського літературного інтернет-сегменту є мовна структура його контенту: значна частина публікацій створюється словацькою мовою. На провідних інтернет-форумах ця частка сягає близько 20% (зокрема, 21% на ресурсі Písmák та 16% на другому за кількістю користувачів форумі Totem)»²*.

Таким чином, літературні форуми також слугують посередниками чесько-словацьких літературних зв'язків, які розвиваються в цьому відкритому просторі значно ширше, ніж, наприклад, у традиційних друкованих медіа, журналах чи книжках, де, як стверджує К. Піорецький, простору менше, а словацькі тексти зазвичай перекладають на чеську мову. Зазначимо, що автор аналізує тут літературу загалом, але велика кількість, якщо не більшість подібних платформ, є саме поетичними, зокрема, через те, що багато хто з письменників робить свої перші кроки саме в поезії і лише згодом переходить на прозу. Відкритим питанням для автора статті залишається якість продукції, поміщеної на вказаних платформах, оскільки кожен якоюсь мірою може в такому випадку називати себе поетом, не володіючи при цьому словом на достатньому рівні.

Не міг К. Піорецький обійти й соціальних мереж, які сьогодні також є потужними платформами і для поетів-початківців, і для визнаних майстрів слова, зокрема мережу Instagram. Відомо, що соціальні мережі різняться своїм функціоналом, кожна призначена для певного наповнення («контенту»). Парадоксальною

¹ K. Piorecký, *Czech Literary Culture in the Post-Digital Era*, s. 271.

² K. Piorecký, *Czech Literary Culture in the Post-Digital Era*, s. 274.

виглядає ситуація саме з Інстаграмом, який призначений для оприлюднення фото й короткого відеоконтенту, але при цьому став, за словами літературознавця, основною платформою і для поетів, тобто для текстового наповнення¹. На цій платформі, як зазначено далі, вигідно публікувати свою поетичну творчість, окрім іншого, через технічні особливості, які дозволяють коментувати тексти обмежено, лише короткими повідомленнями і це, на думку автора, сприяє продукції «зірок лірики»: *«Соціальні мережі на кшталт Facebook чи Twitter спроектовані так, щоб автори дописів і їхні читачі, які проявляють себе в коментарях, перебували на одному рівні й, по можливості, не були ієрархічно розрізнені, мали однакові можливості (на текст можна відповісти текстом, на зображення – зображенням, можна поділитися чужим дописом на власному профілі). Instagram, здається, є в цьому випадку кроком назад – від чистої розмови до публікації артефакту й його реценції. Реципієнти не можуть відповісти на опублікований допис у тому самому коді – їм доступне лише текстове висловлювання, але не зображення. Допис можна поширити в приватному повідомленні чи на іншій платформі, але не на власному інстаграм-профілі. Позиція автора і читача є значно менш рівноправною, ніж в інших мережах – очевидно, саме це сприяє появі «зірок» (звернімо увагу, що ми маємо успішних інста-поетів, але не бачимо подібних літературних знаменитостей, які зійшли б із мереж Facebook чи Twitter)»². Цим міркуванням автор підводить нас до думки, що сучасна поезія сприймається не лише напряму як текст із певним ідейним змістом та формою, але й через призму технологій, які, неначе бокове освітлення, або підсилюють її певні сторони, або, навпаки, послаблюють, і що сьогодні є більш виразним для пересічного читача – важко навіть судити.*

Мульти- та інтермедіальність сучасного мистецтва також відбивається на реценції поезії, оскільки медійний профіль автора відіграє тут далеко не останню роль: *«Напівпрофесійність має під собою вже технологічну основу – успіх контенту, опублікованого в мережі Instagram, залежить також від якості технології, використаної під час його створення (якісна фотографія, зроблена на хорошиший фотоапарат, має більше шансів на успіх, ніж знімок із технічно недостатньою якістю; вірш, доповнений якісним графічним оформленням або набраний із використанням виразної графіки, має більше шансів на успіх, ніж просто текст)»³. Фотографія служить тут своєрідним доповненням і тлом для поетичного тексту і ставить завданням створення відповідного настрою, який би мав додавати або підсилювати емоції від прочитання вірша. Це, на думку автора, однак є доказом того, що мета, з якою створюються новітні технології, не завжди досягається так, як планувалося, і що суспільство адаптує реалії сучасного світу на свій непередбачуваний кшталт. Не оминув цей феномен і чеську поезію, і тут К. Піорецький виступає*

¹ К. Piorecký, *Česká instapoetrie. Několik poznámek k její kontextualizaci*, „Česká literatura”, 2021, № 4, s. 481.

² К. Piorecký, *Česká instapoetrie. Několik poznámek k její kontextualizaci*, „Česká literatura”, 2021, № 4, s. 481.

³ Ibid., s. 482.

з досить категоричною її оцінкою як поезії аматорської, яка не веде прямого діалогу з літературною критикою, яку досить важко класифікувати й вивчати з огляду на те, що робити дописи можуть усі охочі і – можливо, найважливіше зі слів К. Піорецького – тут можуть називати поезією будь-який текст. Автор статті зазначає, що тексти, які появляються в чеськомовному інстаграмі і претендують на те, щоби вважатися поезією, можна поділити на ті, що намагаються тримати зв'язок з чеською літературною традицією, і ті, що є звичайним вираженням почуттів, емоцій, «крику душі» чи подібних виявів, але, усе ж, поезією її назвати важко. Зберігаючи професійну відстороненість та об'єктивність літературознавця, К. Піорецький у цій статті, на нашу думку, натякає читачеві про те, що в сучасних умовах інтермедіальності та, на перший погляд, хаосу в культурі не потрібно забувати про те, що є справжнім мистецтвом, і в міру можливого формувати власний естетичний смак.

Аналіз дослідницьких праць К. Піорецького засвідчує його зацікавленість широким спектром тенденцій розвитку сучасної чеської поезії. Як бачимо зі змісту його статей, поетичний процес нинішнього періоду позначений численними суперечностями, зумовленими трансформацією суспільного ладу, зміною поколінь, переосмисленням ролі поета в соціумі та сприйняття поезії читачем, а також впливом цифрових технологій. Усе це зумовлює появу нових явищ не лише в межах поетичного мистецтва, а й на перетині різних видів мистецтв. Сучасна поезія, прагнучи зберегти свою актуальність, нерідко адаптується до читацьких уподобань, які, однак, не завжди вирізняються естетичною вишуканістю.

Карел Піорецький, дотримуючись принципів наукової об'єктивності, уникає надто категоричних оцінок, зокрема критичних, навіть коли об'єкт аналізу, на перший погляд, цього потребує. Його розвідки ґрунтуються на чітко сформульованих критеріях та міцному теоретичному підґрунті. Водночас дослідження К. Піорецького не є сухою фіксацією літературної дійсності. У них відчутне прагнення зберегти високі естетичні орієнтири, віднайти в сучасному поетичному матеріалі елементи художньої витонченості та значущості. Попри раціональність і аналітичну строгість, його підхід не позбавлений гуманістичного виміру. У цьому сенсі К. Піорецький постає як дослідник, що шукає естетичну цінність навіть в умовах суспільної турбулентності й поступу, який дедалі більше набуває рис технократичної епохи, можливо, уже спрямованої в бік технологічної сингулярності – гіпотетичної епохи в майбутньому, коли, на думку футурологів, люди вже самі не зможуть цей прогрес розуміти і відстежувати. На рівні підтексту його розвідки містять не нав'язливе нагадування про важливість збереження гуманістичних засад – для читачів, авторів і літературознавців. Адже саме мистецтво, на його переконання, відіграє визначну роль у збереженні людяності в сучасному світі.

References

- Balaščík A., *Postgenerace: Zátíží a bojiště poezie 90. let 20. Století*, Brno, 2010, 168 s.
Piorecký K., *Česká instapoezie. Několik poznámek k její kontextualizaci*, „Česká literatura“, 2021, № 4, s. 477–507.

- Piorecký K., *Opatrná vitalita. Nové tendence v současné české poezii*, [u:] *Vorsichtige Vitalität. Neue Entwicklungen in der gegenwärtigen tschechischen Poesie*, S. 100–111. https://www.academia.edu/9028203/Opatrn%C3%A1_vitalita_Nov%C3%A9_tendence_v_sou%C4%8Dasn%C3%A9_%C4%8Desk%C3%A9_poezii_Vorsichtige_Vitalit%C3%A4t_Neue_Entwicklungen_in_der_gegenw%C3%A4rtigen_tschechischen_Poesie
- Piorecký K., *Czech Literary Culture in the Post-Digital Era*, „Porównania” 2020, № 2 (27), p. 267–289.
- Piorecký K., *Budoucnost je zadržný stroj*, „Prostor”, 2017, Roč. 34, č. 108, 22. 11, s. 94–100.
- Trávníček J., *Česká poezie od 40. let do současnosti*, Brno: Filozofická fakulta Masarykovy Univerzity, 164 s. (*Společně s Z. Kožmínem*).

Олександр Моторний – доцент катедри слов’янської філології імені професора Іларіона Свенціцького Львівського національного університету імені Івана Франка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9546-1410>
Email: oleksandr.motorny@lnu.edu.ua